Lieta Nr.15890024314

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 8.decembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokuroram D.Šteinbergam, E.Muižniekam
aizstāvei S.Slejai
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. C/**, personas kods /personas kods/ (turpmāk arī apsūdzētais), apsūdzēts pēc Krimināllikuma (turpmāk-KL) 190.[1]panta pirmās daļas, un

[Aprakstošā daļa]

[1] Apsūdzētais pārvietoja pāri Latvijas Republikas valsts robežai narkotisko vielu, noslēpjot no robežsardzes un muitas kontroles, tas ir, nelikumīgā veidā, un proti:

2014.gada 2.decembrī aptuveni pulksten 12.40 /pers. C/ ar avioreisu W62502 (Londona-Rīga) ielidoja Starptautiskajā lidostā "Rīga", Muzeju iela 1, Mārupes novadā, no Apvienotās Karalistes, un šķērsojot pa pasažieru termināla "C" ielidošanas zāli Latvijas Republikas valsts robežu, nepaziņojot muitas un Valsts robežsardzes amatpersonām par virsdrēbju kabatā esošo narkotisko vielu, pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgi pārvietoja 0,4765 gramus izžāvētas, zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes maisījumu - kanabiss-marihuānu.

Saskaņā ar likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5.pantu aizliegts (...) transportēt, glabāt (...) kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" kanabiss (marihuāna) pieskaitāma pie aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām (I saraksts).

Tādā veidā /pers. C/ pārvietoja pāri Latvijas Republikas valsts robežai sevišķi bīstamu narkotisku vielu nelikumīgā veidā.

Apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts KL 190.[1]panta pirmajā daļā.

[2] Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina augstākminētajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā ar visiem pirmstiesas izmeklēšanā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to savstarpējā kopumā un sakarībā un pastāv KPL 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību, apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, to kopumā un savstarpējā saistībā ar visiem lietas materiāliem.

[3] Izvērtējusi lietā gūtos un pārbaudītos pierādījumus tiesa, konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc KL 190.[1]panta pirmās daļas, t.i., par narkotisko vielu pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgā veidā.

[4] KL 190.[1]pantā paredzēta krimināatbildība par narkotisko vielu vai psihotropo vielu, (…) pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai jebkādā nelikumīgā veidā.

[5] KL 190.[1]pantā pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tikai tiešs nodoms, t.i. vainīgais apzinās, ka viņš nelikumīgi pārvieto pāri Latvijas robežai narkotisko vielu vai psihotropo vielu, un vēlas to, savukārt minētā panta objektīvo pusi raksturo aktīvas darbības. Tātad no objektīvās puses minētais nodarījums izpaužas narkotiskās vielas ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, noslēpjot to no muitas kontroles.

No subjektīvās puses minēto nodarījumu var izdarīt tikai ar tieši nodomu, proti, vainīgais apzinās, ka viņš nelikumīgi ieved kontrabandas priekšmetu Latvijas Republikas muitas teritorijā, bet par subjektu var būt jebkura fiziska un pieskaitāma persona, kas sasniegusi 14 gadu vecumu.

Saskaņā ar tiesību teorijā nostiprinātām atziņām KL 190.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma tiešais objekts ir tautsaimniecības intereses valsts muitas darbības sfērā un konkrētā gadījumā noziedzīgā nodarījuma priekšmets ir narkotiskā viela 0,4765 grami marihuānas.

Saskaņā ar KL 1.panta pirmo daļu, pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Jautājumus, kas saistīti ar narkotisko, psihotropo vielu apriti Latvijas Republikā regulē likums „Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību", kā arī atbilstoši šā likuma 3.panta otrajai daļai pieņemtie Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumi Nr.847 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropiskajām vielām un prekursoriem". Minētā likuma 45.pantā paredzēts, ka par šā likuma pārkāpumiem personas saucamas pie likumos noteiktās atbildības. Savukārt norādītie Ministru kabineta noteikumi nosauc Latvijā kontrolējamās narkotiskās vielas, augus, zāles un prekursorus, kā arī nosaka to klasifikāciju.

Ministru kabineta noteikumu Nr.847 „Noteikumi par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropiskajām vielām un prekursoriem" – kanabiss/hašišs, pieskaitāma pie aizliegtām narkotiskajām vielām (I saraksts).
Likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumā „Kritēriji nelikumīgā apritē esošu narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori) iedalījumu apmēriem", konkrētais hašiša daudzums pārsniedz 0,1 gramus, t.i., pārsniedz apmērus, līdz kuriem šīs vielas daudzumi atzīstami par nelieliem, bet nepārsniedz 50 g, sākot ar kuriem tie atzīstami par lieliem.

[6] Lietā nav strīda par to, ka 2014.gada 2.decembrī ap plkst.12.40 apsūdzētais ar avioreisu W62502 ielidoja lidostā „Rīga" no Londonas.

Lietā nav strīda arī par to, ka pie apsūdzētā tika izņemta narkotiskā viela kanabiss/marihuāna 0,4765 g., kas apstiprinās ar liecinieku /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/, /pers. J/ liecībām, kas apstiprinās ar eksperta atzinumā norādīto, un nav pretrunā arī ar paša apsūdzētā liecībām.

[7] Apsūdzētā vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanās pierāda tiesas sēdē nopratināto liecinieku /pers. J/, I.Grīsles, /pers. G/ un /pers. H/ liecības, kuras savstarpēji nav pretrunīgas un papildinās viena ar otru.

VID Muitas pārvaldes darbiniece /pers. I/ tiesas sēdē apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, norādot, ka strādāja VID Muitas pārvaldes lidostas Muitas kontroles punktā par vecāko muitas uzraugu kopš 2010.gada. 2014.gada 2.decembrī maiņas laikā ap plkst.12.10 kopa ar kolēģiem /pers. H/, /pers. G/ un kinologu /pers. J/ veica avio reisa W62502Londona/Lutona-Rīga pasažieru kontroli. Viņa atradās pie zaļās joslas, kad caur to gāja pasažieris, kā vēlāk noskaidrojās /pers. C/. Pasažierim virsjakas kabatā tika atrastas narkotiskās vai psihotropās vielas. Personas kontroli veica /pers. G/ (1.sējuma lietas lapa 59.lapa).

Minētās liecības nav pretrunā arī ar tiesas sēdē nopratinātā VID Muitas pārvaldes amatpersonas /pers. G/ liecībām, kur 2014.gada 2.decembrī viņš veica avioreisa Londona-Rīga pasažieru kontroli, kuras ietvaros darba suns noreaģēja uz /pers. C/, pēc kā veikta viņa mantu apskate, kuras laikā konstatēta narkotiskā viela un padziļinātā kontrole, kuru veica /pers. G/. Tiesas sēdē saskaņā ar KPL 501.panta pirmās daļas 2.punktu tika nolasītas liecinieka iepriekš sniegtās liecības, kuras pēc nolasīšanas viņš uzturēja. No liecībām izriet, ka 2014.gada 2.decembrī maiņas laikā ap plkst.12.40 kopā ar kolēģiem /pers. H/, /pers. I/ un kinologu /pers. J/ veica avio reisa W62502Londona/Lutona-Rīga pasažieru kontroli. Viņa atradās pie zaļās joslas, kad caur to gāja pasažieris, kā vēlāk noskaidrojās /pers. C/. Pasažieri īpaši neatceras, jo viņš uzvedās mierīgi. Persona tik uzaicināta uzrādīt savas mantas. Pasažierim virsjakas kabatā tika atrasts zaļganbrūnas krāsas augu izcelsmes vielas. Persona tika uzaicināta padziļinātai kontrolei. Kontroles laikā citas vielas atrastas netika. Tika sastādīts Muitas apskates akts, vielu izņemšanas protokols un ņemts paskaidrojums no personas. Vielai tika veikts ekspress tests (1.sējuma lietas 58.lapa)

Arī tiesas sēdē VID Muitas pārvaldes darbinieces, liecinieces /pers. H/ un /pers. J/ apstiprināja, ka 2014.gadā 2.decembrī strādāja lidostā "Rīga". /pers. H/ strādāja lidostā par vecāko muitas uzraugu, un /pers. J/ strādāja par kinologu,
ka 2014.gada 2.decembrī viņas veica avioreisa Londona-Rīga pasažieru kontroli, kuras ietvaros /pers. C/ tika atrasta narkotiskā viela marihuāna, kas atradās viņa virsdrēbju kabatā.

Iepriekšminēto liecinieku liecības apstiprinās arī ar Muitas apskates aktā Nr.MAALV000240/14-1888 (lietas lapa 7.-8) un mantu un dokumentu izņemšanas protokolā, administratīvā pārkāpuma lietā norādītām ziņām (lietas lapa 10).

[8] Lietā ir strīds par to, vai apsūdzētajam bija nodoms pāri LR robežai pārvietot narkotiskās vielas.

[9] Apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgais nodarījums ir noziedzīgs, ja tas ir izdarīts ar tiešu nodomu, proti, persona paredzējusi nodarījuma sekas un vēlējusies tās.

[10] Būdams nopratināts tiesas sēdē apsūdzētais norādīja, ka savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzīst. Neatzīst, ka bija nodoms pārvest narkotikas. Norādīja, ka 2014.gada 1.decembrī bija Londonā caurbraucot. Tur satikās ar draugu un kopā lietoja narkotiskās vielas. Draugs iedeva līdzi narkotikas, lai vakarā viņš viesnīcā varētu uzpīpēt. Ielika kabatā un tās tur arī palika līdz kamēr ielidoja Rīgā. Līdz brīdim, kad ielidoja Rīgā bija par tām aizmirsis. Muitā sākotnēji noliedza, ka tās ir viņa narkotikas, jo bija šokā. Kad pazuda šoks, tad pateica, ka tās ir viņa narkotiskās vielas. Iepriekš ar atmiņu nav bijušas problēmas.

Iepriekš analizēto liecinieku liecības [7] apstiprina ne tikai to, ka ir noticis noziedzīgs nodarījums, bet apstiprina arī KL 190.[1]panta objektīvās puses sastāva pazīmi, jo apstiprinās, ka /pers. C/ ir ievedis narkotisko vielu, to neuzrādot muitas darbiniekiem.

Lieciniece /pers. H/—Bērziņa tiesas sēdē norādīja, ka pirms pārbaudes veikšanas /pers. C/ tika jautāts, vai viņam ir līdzi aizliegtas vielas, uz ko /pers. C/ atbildēja noliedzoši.

Sākotnēji apsūdzētais norādīja, ka tā nav viņam piederoša narkotiska viela. Tādējādi viņš muitas iestādei pēc informācijas pieprasīšanas par aizliegtām vielām nav uzrādījis Latvijas Republikā ievesto narkotisko vielu, vēl jo vairāk sākotnēji noliedza savu saistību ar šo vielu.

[11] Tiesa uzskata, ka apsudzētā darbībās ir konstatēta gan noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 190.[1]panta pirmajā daļā

subjektīvā un objektīvā puse, gan subjekts un objekts.

[12] Tiesa, jebkādas apsūdzētā norādes, ka viņš aizmirsa par narkotiskajām vielām, kuras veda pie sevis, uzskata, ka tā ir vērtējama kā apsūdzētā izvairīšanās no atbildības par izdarīto nodarījumu.

Apstāklis, ka apsūdzētais, būdams narkotisko vielu ietekmē, ieveda narkotisko vielu Latvijas Republikā un nenorādīja to muitas amatpersonām, neatbrīvo to no atbildības. Apsūdzētajam šķērsojot valstu robežas, bija jāpārliecinās par savā bagāžā esošām mantām, jāpārliecinās, ka viņa īpašumā nav nekādu aizliegtu vielu, ko viņš nav izdarījis.

[13] Konkrētā gadījumā neapšaubāmi ir konstatēts, ka apsūdzētais tīši ar nodomu no Londonas uz Latviju ir paņēmis marihuānu, jo kā apsūdzētais norādīja tiesas sēdē, tad tajā laikā viņam bija stress privātajā dzīvē. Tādējādi viņš paņēma uz Latviju marihuānu, lai iegūtu atslābumu no stresa, kas ir marihuānas iedarbības efekts.

[14] Apsūdzētā vaina pierādīta ar VID Muitas policijas muitas ekspertes /pers. P/ ziņojumu (lietas lapa 6), kurā norādīts, ka 2014.gada 2.decembrī lidostā "Rīga" muitas darbinieki veica avioreisa W62502 Londona/Lutona-Rīga pasažieru pārbaudi. Narkotisko vielu meklēšanas suns uzrādīja iespējamu narkotisko vielu klātbūtni pie /pers. C/. Pārbaudes laikā pasažiera /pers. C/ virsdrēbju kabatā tika konstatēts maisiņš ar zaļgana nokrāsas augu valsts izcelsmes vielu. Maisiņa svars bija 1.27 grami. Konstatētajai vielai tika veikts eksprestests. Tests uzrādīja narkotisko vielu ietekmi.

Apsūdzētā vaina pierādīta arī ar personas apskates protokolu Nr. PAPLV000240/14-0032 (lietas lapa 13), no kura izriet, ka tika veikta /pers. C/ apskate, ar bagāžas kontroles laikā atrastās vielas apskates protokolu (lietas lapa 30), no kura izriet, ka tiek apskatīts caurspīdīgs maisiņš, kurā atrodas zaļganbrūnas krāsas augu izcelsmes viela 1.23gr, ar eksperta atzinumu Nr.E-14-0005 (lietas lapa 32) no kura izriet, ka ekspertīzei iesniegtie 0.4756 g izžāvētas, zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes masa ir kanabiss (marihuāna), ar VP RRP Lidostas "Rīga" iecirkņa paziņojumu VID MPP (lietas lapa 55), no kura izriet, ka 2015.gada 31.jūlijā attiecībā uz /pers. C/ tika sastādīts APK protokols PF169914 (lietas lapa 56), par to, ka /pers. C/ 2014.gada 2.decembrī Starptautiskajā lidostā "Rīga" atradās narkotisko vielu ietekmē.

[15] Tiesa nepiekrīt aizstāves viedoklim, ka lietā nav konstatēta noziedzīgā nodarījuma subjektīvā puse, proti, ka apsūdzētajam nebija mērķis šķērsot Latvijas robežu un ievest Latvijas teritorijā, apejot vai slēpjot no muitas, t.i., nogādāt konkrētas narkotiskās vielas Latvijas Republikas teritorijā.

KL 190.[1]pantā ir paredzēta kriminālatbildība par panta dispozīcijā paredzēto preču un vielu pārvietošanu jebkādā nelikumīgā veidā. (...) vērtējot nelikumīgas pārvietošanas veidus, tie nav jāsalīdzina ar KL 190.pantā minētajiem preču kontrabandas izdarīšanas veidiem, tas ir, apejot muitas kontroli vai noslēpjot tās no šādas kontroles, vai nedeklarējot, vai izmantojot viltotus muitas vai citus dokumentus, vai citādā nelikumīgā veidā. KL 190.[1]pantā iekļauto noziedzīgā nodarījuma sastāva priekšmetu aprite ir aizliegta vai speciāli reglamentēta pati par sevi (per se). *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 5.decembra lēmumu lietā SKK-0576-13).*

Pārvietošana pāri Latvijas Republikas valsts robežai ir nelikumīga, ja persona, veicot pārvietošanu, nav saņēmusi atbilstošas valsts institūcijas izdotu atļauju šādai pārvietošanai, bet fiziskai personai nav ārsta izsniegta dokumenta, kas apliecina narkotiskās vai psihotropas vielas saturošu zāļu pārvietošanas likumību *(skatīt D.Mežulis, A.Judins. Narkotisko un psihotropo vielu noziedzīgas aprites kvalifikācija. Latvijas Policijas Akadēmija. Rīga 2009, 90.lapa)*.

Veicot pierādījumu pārbaudi lietā, tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūtas ziņas par faktiem, ka apsūdzētajam iespējams, narkotiskās vielas bija nepieciešamas veselības uzlabošanai, vai sāpju mazināšanai.

KL 190.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms, t.i., persona apzinās, ka pārvieto panta dispozīcijā norādītās preces pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgi, un vēlas to. Šim noziedzīgajam nodarījumam ir formāls sastāvs, noziegums ir pabeigts ar preču pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai, jebkādā nelikumīgā veidā, tātad tas neparedz kādu konkrētu seku iestāšanos. Šādos apstākļos netieša nodoma iespējamība tiek izslēgta, jo nevar apzināti izdarīt kādu darbību, nevēloties to darīt.

Tiesa norāda, ka Latvijas Republikas Satversmes 90.pantā noteikts, ka ikvienam ir tiesības zināt savas tiesības. Savukārt komentāros izteikts viedoklis, ka Satversmē lietotais darbības vārds „zināt" ir saprotams galvenokārt objektīvā nozīmē: tiek prezumēts, ka privātpersona ir bijusi pienācīgi informēta par savām tiesībām un pienākumiem, ja konkrētajā situācijā viņa varēja zināt un viņai vajadzēja zināt par tiem. [..] No tiesību normu objektivitātes principa loģiski un pašsaprotami izriet, ka normas nezināšana neatbrīvo personu no atbildības par tās pārkāpšanu, ja vien valsts ir iepriekš spērusi visus no tās saprātīgi gaidāmos soļus, lai padarītu šīs normas saturu viņai objektīvi pieejamu. Vai pati persona ir izmantojusi šo iespēju un patiešām centusies noskaidrot savas tiesības un pienākumus, par to principā ir atbildīga viņa pati. Šī atziņa ir atspoguļota likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 7.pantā: „Spēkā esošie likumi un Ministru kabineta noteikumi ir saistoši visā Latvijas teritorijā, un neviens nevar aizbildināties ar to nezināšanu. Likumu un Ministru kabineta noteikumu nezināšana neatbrīvo no atbildības." *(Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļā. Cilvēka pamattiesības. Latvijas Vēstnesis. 2011, 64., 66.lapa)*

Tiesa vērš uzmanību, ka aizstāve kā ikviena persona saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.[2]panta pirmo daļu, konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt pati, ja tā uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai.

Tiesa konkrētās lietas izspriešanā tiesa nekonstatē KPL 478.panta pirmajā daļā paredzēto pamatu pieteikuma iesniegšanai par lietas ierosināšanu Satversmes tiesā.

[16] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta. Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu.

[17] KPL 19.panta trešajā daļā noteiks, ka tikai saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Dotajā gadījumā tiesā netika konstatētas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, tādējādi tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem lietā esošiem materiāliem, to kopumā un savstarpējā sakarībā.

[18] Saskaņā ar KL 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tiesa pie soda noteikšanas ņem vērā KL 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[19] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, atbilstoši KL 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

[20] Saskaņā ar KL 7.pantu apsūdzētais izdarīja smagu noziedzīgu nodarījumu.

[21] Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, faktiskā dzīvesvieta: /adrese B/, Ukraina, neprecējies, bez apgādībā esošām personām, ar vidējo izglītību, strādā Ukrainā uzņēmumā "/nosaukums A/" par direktora vietnieku, mēneša vidējie ienākumi 350 EUR.

No lietā esošā raksturojuma, kuru izsniedzis SIA "/nosaukums A/" izriet, ka /pers. C/ strādā minētajā uzņēmumā no 2014.gada 9.aprīļa direktora vietnieka amatā. Tiek raksturots kā atbildīgs un augsti kvalificēts darbinieks (lietas lapa 102).

Iepriekš nesodīts (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

[22] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši KL 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[22.1] Saskaņā ar KL 47.pantu atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

[22.2.] Saskaņā ar KL 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē, kas apstiprinās ar medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.6706, no kura izriet, ka 2014.gada 2.decembrī apsūdzētajam tika veikta medicīniska pārbaude, t.sk., ķīmiski toksikoloģiskā izmeklēšana Nr.11161, ar kuru konstatēts, ka apsūdzētajam konstatēta narkotisko vielu ietekme (lietas lapa 24.-25).

[23] Ņemot vērā augstākminēto, ievērojot KL 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, izvērtējot prokurora viedokli par soda noteikšanu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam, ņemot vērā apsūdzētā personību, ka iepriekš nav sodīts, noziedzīgā nodarījuma raksturu, par izdarīto noziegumu, kas paredzēts KL 190.[1]panta pirmajā daļā, nosakāms sankcijā paredzētais vieglākais sods-naudas, bez mantas konfiskācijas. Šādu soda veidu tiesa atzīst par atbilstošu KL 35.pantā noteiktajam soda mērķim.

Tiesa, nosakot sodu, ņemt vērā KL 41.panta ceturtajā daļā noteikto, ka vainīgā mantisko stāvokli nosaka, novērtējot viņa iespējas nekavējoties samaksāt naudas sodu vai gūt paredzamus ienākumus, kas viņam ļautu likumā noteiktajā laikā samaksāt uzlikto naudas sodu.

Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā, ka apsūdzētais strādā un gūst ienākumus, apgādājamo personu nav, nav precējies, ir uzņēmuma direktora vietnieks, līdz ar ko tiesa nesaskata šķēršļus naudas soda noteikšanai. Turklāt naudas soda izciešana neierobežos apsūdzēto attiecībā uz darbu un dzīvošanu Ukrainā.

[24] Pārējos panta sankcijā noteiktos sodus tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu.

[25] Tiesa neargumentē, kādēļ nepiemēro KL 190.[1]panta pirmās daļas sankcijā pieļaujamo papildsodu mantas konfiskācija, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kur secināts, ka nolēmumu motīvu daļā nav jāatspoguļo, kādi sodi netiks piemēroti, bet gan – kāds sods un kāpēc tiks piemērots.

[26] Saskaņā ar KL 41.panta pirmo daļu nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai naudas soda izpildei.

[26.1] Saskaņā ar KL 41.panta otro daļu apsūdzētajam naudas sods nosakāms robežās no desmit līdz divsimt Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā.

[26.2] Saskaņā ar KL 41.panta otro[1] daļu, naudas sods nosakāms tādā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, kāds tas ir sprieduma taisīšanas dienā, norādot spriedumā šā naudas soda summu Latvijas Republikas naudas vienībās.

[26.3] Tiesa ņem vērā, ka 2016.gada 1.janvārī stājās spēkā Grozījumi Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumos Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu", ar kuriem noteikts, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 EUR.

[27] 2016.gada 21.gebruārī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis-dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas lapa 80), kas tiesas ieskatā atstājams negrozīts, lai nodrošinātu sprieduma izpildi.

[28] Lietiskie pierādījumi-pēc ekspertīzes atlikušais kanabiss (marihuāna) un iepakojums – 2016.gada 2.decembrī iznīcināti. Līdz ar ko lietā vairs jau izlemts jautājums par lietiskajiem pierādījumiem.

[29] Kaitējuma kompensācijas pieteikumu lietā nav. Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

[Rezolutīvā daļa]

Saskaņā ar KPL 511.-512., 514., 520., 527.-530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. C/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts KL 190.[1]panta pirmajā daļā un **sodīt ar naudas sodu 11 minimālo mēnešalgu apmērā-4070 EUR.**

Atstāt negrozītu drošības līdzekli-dzīvesvietas maiņas paziņošana–līdz sprieduma spēkā stāšanās.

Noteikt, ka naudas sods jāsamaksā **30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas**. Naudas sods jāiemaksā bankas iestādē, norādot krimināllietas Nr.15890024314, saņēmēja NMR 90000050138, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV34TREL1060191011100, maksājuma mērķis – naudas sods, kvīts par samaksu nekavējoties **jāiesniedz tiesas kancelejā** (var nosūtīt arī elektroniski).

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2017.gada 1.februārī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža